

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.524 van 26 oktober 2000
in de zaak A. 91.779/VII-21.263.**

In zake : Jozef VANOVERBEKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. HELSEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Heizel Esplanade,
Buro & Design Center,
Lokaal 309A, bus 37

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef VANOVERBEKE op 12 mei 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 9 maart 2000 waarbij zijn beroep aangetekend tegen de weigering van 18 oktober 1999 van de Mestbank tot notificatie van zijn varkensbedrijf te Diksmuide, Cayennestraat 11, als gezinsveeteeltbedrijf, ongegrond wordt verklaard;

Gezien het verzoekschrift dat Jozef VANOVERBEKE op dezelfde datum heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS, op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 26 september 2000, houdende bevel tot neerlegging van de verslagen en oproeping van de partijen om te verschijnen op 5 oktober 2000;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HELSEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat A. GEKIERE die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat een gesloten varkenshouderij uit, gelegen te Diksmuide, Cayennestraat 11.

De zoon van verzoeker, Kris VANOVERBEKE, neemt met ingang van 1 januari 1998 een varkensbedrijf van een derde over, gelegen te Zarren, Kruisstraat 10.

Blijkens de niet-betwiste gegevens van de zaak woont Kris VANOVERBEKE tot 26 oktober 1999 op het adres van zijn vader, verzoeker.

1.2. Op 15 maart 1999 dient verzoeker bij de Mestbank voor het aanslagjaar 1999, productiejaar 1998 een mestbankaangifte in waarin hij verklaart te voldoen aan de voorwaarden voor notificatie als gezinsveeteelt-bedrijf.

Met een schrijven van 18 oktober 1999 deelt de Vlaamse Landmaatschappij mee dat het bedrijf van verzoeker in 1999 niet voldoet aan de voorwaarden van veebezetting om als gezinsveeteeltbedrijf te worden genotificeerd, namelijk omdat de relatieve veebezetting groter is dan 1,5.

Hij wordt derhalve niet als gezinsveeteelt-bedrijf genotificeerd.

1.3. Met een schrijven van 4 november 1999 tekent verzoeker beroep aan tegen deze weigering.

In essentie stelt verzoeker dat het dierenbestand van de zoon Kris VANOVERBEKE ten onrechte is samengevoegd met zijn eigen dierenbestand.

Volgens verzoeker gaat het om los van elkaar bestaande zelfstandige bedrijven en mogen zij niet worden beschouwd als één bedrijf met twee entiteiten, louter omwille van de bloedverwantschap.

1.4. In een verslag van onderzoek van de Mestbank van 13 december 1999 wordt geadviseerd het beroep ongegrond te verklaren, in essentie omdat vader en zoon VANOVERBEKE op hetzelfde adres wonen.

Tot de adreswijziging op 26 oktober 1999, worden zij beschouwd als leden van hetzelfde gezin voor het kalenderjaar 1998 en worden zij beschouwd als één bedrijf met twee entiteiten.

1.5. Met het thans bestreden ministerieel besluit van 9 maart 2000, ter kennis gebracht van verzoeker met een aangetekend schrijven van 13 maart 2000, wordt het administratieve beroep ongegrond verklaard en wordt de weigering tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf bevestigd;

2. De kennelijke gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel onder meer de schending aanvoert van artikel 2, 10° en 12° en van artikel 2bis van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (meststoffendecreet); dat de uiteenzetting van de aangevoerde schending neerkomt op wat volgt :

Het bestreden besluit is in essentie gesteund op de overweging dat vader en zoon samen één bedrijf vormen in de zin van artikel 2, 10°, van het mestdecreet met een relatieve veebezetting > 1,5, zodat het niet als gezinsveeteeltbedrijf kan worden gekwalificeerd.

De in het mestdecreet gedefinieerde begrippen "bedrijf" en "gezin" zijn aldus foutief toegepast.

Artikel 2, 10°, van het mestdecreet definieert vier gevallen waarin één of meer veeteelt-inrichtingen en/of landbouwbedrijven als één bedrijf kunnen worden beschouwd.

Omdat het in casu over de bedrijven van vader en zoon gaat, is toepassing gemaakt van het geval van entiteiten, uitgebaat voor rekening van echtgenoten of leden van eenzelfde gezin.

De term "gezin" is specifiek gedefinieerd in artikel 2, 12°, van het mestdecreet.

Daaruit blijkt dat men een gezin vormt, enerzijds met de echtgenoot of de persoon met wie men duurzaam samenleeft, anderzijds met de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad wanneer men met deze samenwerkt.

Derhalve zullen bedrijven van een ouder en een kind slechts beschouwd worden als twee entiteiten van één bedrijf wanneer er samenwerking is.

Samenwonen is enkel een criterium voor echtgenoten of samenwonende partners.

De zoon van verzoeker exploiteert autonoom een bedrijf te Zarren sedert 1 januari 1998 maar heeft tot eind oktober 1999 bij zijn ouders ingewoond.

Het gaat om aparte bedrijven nu enkel samenwerking een criterium voor samenvoeging is tussen ouders en kinderen en niet het samenwonen.

Verzoeker heeft ten overvloede aangetoond dat er geen samenwerking bestaat tussen zijn bedrijf en dat van de zoon.

In het bestreden besluit wordt het feit van de zelfstandige bedrijfsvoering door de zoon niet weerlegd, zelfs niet besproken.

Er wordt enkel geoordeeld dat, nu de zoon pas op 26 oktober 1999 is verhuisd en niet in 1998, de twee entiteiten tot één bedrijf behoren.

Deze zienswijze is flagrant in strijd met de decretale definities van "bedrijf" en "gezin";

2.2.1. Overwegende dat het bestreden besluit als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de voormelde weigering tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf door de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank als volgt is gemotiveerd :

'Het bedrijf voldoet in 1999 niet aan de volgende voorwaarden om als gezinsveeteeltbedrijf te worden genotificeerd : gelet op de definitie van bedrijf vormen vader en zoon één bedrijf waarvan de relatieve veebezetting van vader en zoon groter is dan 1,5'.

Overwegende dat de zoon pas op 26 oktober 1999 is verhuisd en niet in 1998, dat bijgevolg de 2 entiteiten met in totaal 2 beren, 198 zeugen, 3690 andere varkens met laag fosforvoeder en 20 zonder, in 1998 tot één bedrijf horen;

Overwegende de definitie van bedrijf overeenkomstig artikel 1, 10° en dat het bedrijf niet voldoet aan de voorwaarden opgelegd in artikel 2bis §2, 2° e) van het decreet van 20 december 1995 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren en de bestreden weigering te bevestigen";

dat daaruit duidelijk blijkt dat de "2 entiteiten" van verzoeker en zijn zoon voor 1999 als één bedrijf worden beschouwd uitsluitend om reden dat de zoon tot 26 oktober 1999 nog bij zijn vader woonachtig was;

2.2.2. Overwegende dat artikel 2, 10°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen volgende definitie van het begrip bedrijf geeft :

"bedrijf : worden als één bedrijf beschouwd, een of meer veeteeltinrichtingen en/of landbouwinrichtingen die worden geëxploiteerd door :

- eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon;
- echtgenoten of leden van eenzelfde gezin;
- een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding;
- verbonden ondernemingen in de zin van IV.A, § 1, van de bijlage bij het koninklijk besluit van

8 oktober 1976 met betrekking tot de jaar-rekeningen van de ondernemingen";

dat in artikel 2, 12°, het begrip gezin als volgt wordt gedefinieerd :

"gezin : een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft";

2.2.3. Overwegende dat met de zinsnede "met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft" niet anders kan zijn bedoeld dan een huwelijk of concubinaat tussen twee partners; dat, immers, "samenleeft" uitsluitend in het enkelvoud wordt aangewend zodat het derhalve slechts kan gaan om één persoon, te weten de echtgeno(o)t(e) of de samenlevende partner; dat, voor wat betreft de categorie bloed- en aanverwanten tot de tweede graad, in het geciteerd artikel 2, 12°, uitsluitend als criterium geldt het "samenwerken"; dat de vereiste van duurzaam samenleven voor die categorie niet wordt gesteld;

2.2.4. Overwegende dat blijkens het bestreden besluit niet werd onderzocht of verzoeker en zijn zoon "samenwerken", maar dat uitsluitend het criterium "duurzaam samenleven" werd gehanteerd, terwijl laatstgenoemd criterium enkel een criterium tot koepeling van bedrijven is die voor rekening van echtgenoten of samenwonende partners wordt uitgebaat; dat het duidelijk is dat verzoeker en zijn zoon daar niet onder vallen en daar zelfs niet onder kunnen vallen, gelet op de bloedverwantschap tussen beide; dat het middel in de aangegeven mate kennelijk gegrond is;

3. Overwegende dat het hierboven kennelijk gegrond bevonden middel tot vernietiging leidt van het bestreden besluit; dat er bijgevolg geen grond is om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 9 maart 2000 waarbij het beroep van Jozef VANOVERBEKE aangetekend tegen de weigering van 18 oktober 1999 van de Mestbank tot notificatie van zijn varkensbedrijf te Diksmuide, Cayennestraat 11, als gezinsveeteeltbedrijf, ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Er is geen grond om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zesentwintig oktober tweeduizend,
door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.